

DOBROGEA JUNI

DOBROGEA A DOBROGENILOR

Director: CONSTANTIN N. SARRY

ORGAN NATIONAL-DOBROGEAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI. — STR. PATRAȘCU-VODĂ, No. 4.
Manuscrisele nu se înapoiază.

ABONAMENTE:
Pe un an 40 Lei — Pe 6 luni 20 Lei
Anunțuri și Reclame după învoială

PENTRU PATRIE

Vitejii Dobrogeeni

Există o viață moartă, precum și o moarte vie!

Vasilică Turbure

... Plouă și afară bate vântul zilelor de foamă...

Între un cântec, în fremătul copacilor ce și scutură molcom frunzele îngălbenite și plânse, un glas de demult îmi răscotește, amintirile într'un ungher tăcut și liniștit de casă, și-mi îndurerează sufletul...

Zilele încercărilor celor grele doar eră au fost și tătăși pare că de mult, de mult de tot s-au mistuit în negura vremii. Nu clipe; ceasuri de înfrigurare, de grife, de speranță, de viață... Chipurile celor duși din lumea noastră mi se perindă pe dinaintea ochilor... Alți dați o lacrimă caldă, acum doar tristețea unei sincere păreri de rău.

Figura lăminoașă, veșnic zâmbitoare și copilărească a lui Vasilică Turbure îmi vorbește din cadrul unei amintiri de altă dată. Liniștit blând și înțelegător,

el era în mijlocul nostru prietenul tuturor. Emoțiile lui Vasilică Turbure cădeu dată în fața tăbii probelor de elev conștiințos și mereu îngrijorător făcându-și adesea să luăm parte cu el impresia la încercările la care era sapsu. Și atât de impresionabil, atât de susceptibil tuturor cuvintelor, tuturor gesturilor, ce lui i se păreau nepotrivite.

L-am revăzut mai târziu, atunci când Divizia noastră se pregătea la Nămoluș de ofensivă cea mare. Cu gândul mereu la al lui, la Constanța noastră, îmi destăinau adesea teama, de ceace va să vie. Era sigur de sfârșitul în bine al lucrurilor. Dar se îngrijea...

Cu drept cuvânt. Ne mutase dela Nămoluș la Măreștii. Regimentul lui, al tuturor Dobrogenilor inimoși și vajnici, se prăbușește în pufine zile în șanșurile dușmane de pe câmpia Șirăului. Vasilică Turbure cade într-o zi—după câte se spun—străpuns de o balonadă bavareză, la atac, în fruntea plutonului său. A închis ochii sârmant, fără să știe ce lasă în urmă. Nu mult după aceea, îi moare tatăl, se prăpădește și sora lui dragă. Și-ar fi închis ochii el vrodată un sfârșit atât de tragic, atât de dureros! Soarta păstrează adesea asemenea lovitură grele și jalnice...

În liniștea de după nimenicivie vieții trecătoare, parcă zăresc totuși chipul îngeros al lui Vasilică Turbure, resemnat, cu același zâmbet fecioreniț pe buze, rugându-se pentru izbăvirea celor rămași pe pământul nesoroților o-menești.

H. P. Or.

Tu n'ai murit...

Lei SCARLAT VĂRNAV.

Tu n'ai murit, bătrâne... Tu trăiești în mii de inimi recunoscătoare. În care ai știut cu să aședeți C'un dar fermecător, cu din povești. A veșniciei iubiri aleasă floare.

Tu n'ai murit, bătrâne... Tu trăiești Chiar în cănta multor suflete pizmașe. Care, din ziua care tu lipsești Si cu splendoarea ta nu-i mai umărești, Si-au înfrânat pornirea pătmașe.

Tu n'ai murit... În locul tău vorbesc Zeci de locușuri sfinte și mărețe. În ele oropșii Dobrogeeni găsesc Refugiul curat, dumnezeesc, Batjocorat de falnice paiețe.

Tu n'ai murit... Prin numele 'ncrustat Pe-alătea frontispiciu dela școală. Tu vei trăi în mii de copilași de sat Din generație în generație purtat, Simbol de datorie și de fală.

Tu n'ai murit... Partidul țărănesc, Înfrupt și înțrunit de sine. Va ști să te cinstească în chip demnesc. Și nu va fi cătun dobrogelesc. Care la numele-ți să nu se 'nchinate.

Const. N. Sarry

CLIPÉ

La moartea lui Scarlat Vărnay

„A fost odată cu niciojandă...
„A fost odată, cam de mult, atunci când pare că patima era încă necunoscută, și răul sălta ascuns în germene, când pe pământul Dobrogei cșteala indemnă peom la muncă... a fost atunci «un om». Și cu toată puterea sufletului omul acesta, pornise la luptă dreptă pentru înlăturarea neamului său. El stătea pe malul mării: apa se zăbucina, se frământa, aruncând spre ceruri potop de spumă albă — rodul muncii ei; soarele strălucia liniștit ziua întregă, și zămbia la munca apei, și zămbia la munca omului... Iar omul, ales cum nu mai era altul, din neam de români adevărați, arunca binele pretutindeni, aducea învățătură și credință. Și într'un târziu a plecat în lume, lăsându-și munca îsprăvită, binele prins în inimă și în pământ...
Moșul tău. Ploua bătea în geamuri, iar picăturile țelbuză-se de sticla rece, sunau a gol... și vântul jetea a pustiu printră ruine; jocul păpărua tenos în soala încinsă, și flăcările luminau casa, și fața moșului. Noi ascultam cu atenție povestea «de altădată»... Iar suferetele ni se înfuzau la gemetele furtunii...
...și a plecat omul; iar în urma lui a rămas totul în pădurire, și răul a încolțit și neghina a crescut, pecinând grăul s'a copleșit de atâta buruiănă; patima s'a deșteptat în oameni, iar bătrânii plângeau, plângeau gândindu-se la omul care a plecat.
Și soarele s'a întunecat, lăsând din norii negri să pice ploaia de durere... Iar omul era departe, departe. Apa au trecut ani mulți, ani negri și vijoroși; el a îmbrătrânit. Și târziu când a văzut ce jule este în țara lui, a pornit din nou s'o ridice. Era acum bătrân, eu glasul slab, — dar sufletul încă tânăr și voinic, și ochii îi străluceau ca două lamini, sub genele stufoase.
„Între buia zi s'a întors. Atunci norii s'au spart într'un cerc luminos, și razele soarelui au coborât peste pământul lui, binecuvântându-i munca începută lăruș. Din toate colțurile pământului a pornit mulțimea să-l ajute, s'an străns lăruș sub brațul lui.
„Dar era bătrân acum...
„Și cei răi și-au vărat meșteșugurile lor viclene în treburile începute de el. El însă nu-i vedea: erau prea mici ca să i fie piedică. Decădată, când soarele bătea mai puternic, când lumea muncea mai vârtos... bătrânul a murit, iar cu el s'au stins binele și fericeala.
„Apa s'a făcut că rău a rămas pe lume, iar cei vicleni străpănesc pe cei buni...
„Și moșul tău. Vântul plângea încă, lăsând a jule în strănile vădăhului, iar strănile plângeau și ele

Aldem.

Către concetățenii noștri

„Lovii de Dumnezeu, prin moartea neașteptată și dureroasă a înțeleptului și bunului bătrân Scarlat Vărnay, îndrumător și sfătătorul nostru, — și de oameni, prin ticăloșia și trădarea unor tovarăși, cari ne-au părăsit în ultima clipă; rămași, astfel, fără căpetenie și cu listele de candidați incomplete, dezorientați și măhniiți peste măsură, nu ne-am sfiit a da totuși lupta împotriva nevednicilor, cari ne mint și ne seced-tuesc de atâta amar de vreme.

Chiar în condițiile acestea neprietnice, lista partidului țărănesc dobrogean nu a căzut decât pe urma calculelor legii actuale, masa noastră electorală — numai cu cinci candidați în loc de șapte — rămânând în inferioritate.

Rezultatul acesta, dacă pe de o parte dovedește toată încrederea pe care concetătorii noștri o pun în mișcarea abia începută de partidul țărănesc — mișcarea care în restul țării a dat roade nebănuite, cucerind în Cameră peste 60 de locuri și în Senat aproape 30 — ne obligă pe noi, pe de altă parte, de a aduce tuturor pe lângă mulțumirile noastre și asigurarea, că vom ști să organizăm și să ducem lupta mai departe, pentru izbândă desăvârșită.

Ținem în același timp, atât în numele familiei cât și într'al nostru, să exprimăm întreaga recunoștință celor peste o mie de cetățeni, cari au crezut să aducă ilustrului nostru dispărut un pios și suprem omagiu, votându-l la Senat.

E o mângâiere pentru noi toți, această frumoasă și demnă manifestare cetățenească și un indemn mai mult de a pași mai departe pe drumul croit de Scarlat Vărnay.

Candidații partidului țărănesc-dobrogean.

Podul de peste Borcea

— Interview cu D-l General Mihail, Ministrul Lucrărilor Publice —

Stadul chestiunei — Ce e cu comisiunea din Paris și din America. — Problema comenzii podului în Germania, și ce s'a făcut în această privință. — Nu s'a renunțat la ideea dublării podului. — Capacitatea de lucru a fabricelor noastre. Greutățile valutare — D-l Ministrul deminte zvonurile, care circulă în privința injuncțiilor Gălățenilor și Brăilenilor.

Problema refacerii podului de peste Gorcea numai găsește nici-o soluție. În public nu se știe nimic; ici și colo crâmpiele de informațiuni greșite, falșe chiar, pornite poate din prea multă bunăvoință, pe care unele cercuri o arată chestiunilor economice importante ale țării. Se apropie iarna și cu ea înghesuțul dunăreț de un an de zile, de când oștile românești au trecut și și-au reocupat ținuturile de când autoritatea românească s'a reinstalat la conducerea țării întregite, chestiunea podului de peste Borcea atât de important în refacerea noastră economică și atât de prețios Constanței, se găsește numai în stadul de proiect frumos și impunător.

„Dacă ar mai fi stat Germanii încă două luni am fi avut podul”. — „Dacă comisiunea din America a cheituit până acum numai în diurne, jumătate din fondul destinat recludării podului...” și așa mai departe. Adevărat să fie oare? Până acum nu s'a publicat ceva precis: publicului nu i s'an spus prea multe. Așteptăm vești mai bune și noi Constanțenii mai ales am privit înțotdeauna cu multă îngrijorare la tot ceea ce s'ar fi scris, sau s'ar fi spus în această chestiune.

„Eu mă duc și-l întreb pe d-l Ministrul. Nu se poate să nu-mi apue mai multe decât știu”. „Te duci?” — „Mă duc”. Zis și făcut.

A doua zi, prin bunăvoința d-lui Bușila Secretarul General al Ministerului și colaborator al «Dobrogei Jună», sunt introdus în sala de așteptare a d-lui Ministrul, unde simpaticul Domn Teodorul, șeful de cabinet, cauta să mă convingă, că Statele-Unite adică America, — nu's tot una cu Canada și că sunt două țări absolut diferite. În sinea D-sale, d-l Inginer Teodoru m'a taxat desigur de «găzetar». Cu justa d-sale concepție probabil asupra unei profesii frumoase, poate emite a «ecieri și poate califica cum va crede d-sa de cuvință o meserie, care pentru unii ajunge un apostolat. «Canada e o colonie etc...» Il priveam argumentând îmi venea să răd și nu i-am răspuns nimic. Dealfel foarte gentil mă introduce în cabinetul D-lui Ministrul.

D-le Ministrul, în numele celor interesaji și pentru «Dobrogea Jună» am venit să-ai vorbii ceva în privința nenorocitului de pod dela Borcea. Nenorocit? Ia loc, dragul meu și să vedem de ce.

Foarte liniștit mă așez și-mi scuf un creion și carnetul din buzunar. Figura simpatică și prietenoasă a d-lui

Ministrul de lucrări publice mă privește zâmbind.

— Introduce-mă!

— Stadul chestiunei d-le Ministrul? — Proiectul tehnic e alcătuit și jin să-și spun că nu s'a renunțat la ideea dublării podului. Vrem să-l refacem întreg, cu dublă tracțiune de cale ferată și șosea. Facerea unui pod însă nu e să împiedice nici circulațiunea nici facerea celorlalte două. Întrucât vor fi 3 poduri diferite. Avem o comisiune la Paris cu d-l Inginer Zahariade, care are sarcina să centralizeze toate ofertele franceze, italiene și engleze. Și-apoi, să-ți spun: s'au dat planurile și fabricelor românești dela Răgița și se așteaptă rezultatul. Ar fi bine dacă s'ar putea face în țară ceva.

— Dar comisiunea din America, d-le Ministrul?

— În America nu avem propriu zis o comisiune. În Anglia, cași în Statele-Unite sunt trimese câșiva ingineri, cari trebuie să-și dea seama și să se raporteze tot ceea ce fabricele de-acolo ar putea face pentru noi. Ori, Americanii nu fac nimic fără bani, fără aur plătii. Știi bine că nu avem, că un credit în Statele-Unite nu ni s'a deschis și că numai Canada ne-a dat ceva cu obligația însă pentru noi de a da mașini agricole, de care în primul rând avem nevoie.

— Există o ofertă germană d-le Ministrul? E adevărat că noi, mai catolici decât Papa, nu vrem să intrăm în relații cu Germania, pe când Aliații noștri au făcut-o de mult? Se zice că zahărul german a inundat piața franceză și că Americanii fac afaceri tabuloane în Germania.

— Noi n'am ratificat încă pacea cu Germania. Fii sigur că imediat după ratificare, relațiile vor fi reluate și vom încerca să vedem ce ni se poate da de-acolo în schimbul grăului nostru. După informațiunile unui student român (?) la Nürnberg s'ar fi început facerea podului de cale ferată simplă. Fabricația nu s'a terminat însă din cauza evenimentelor. Un german a venit în țară ca un simplu informator, căntând să se intereseze și să cunoască intențiunile guvernului în această privință. I-a comunicat — tot ca o informație — ideea refacerii podului dublu de cale ferată și șosea. A luat notă și te rog să știi, că n'a depus absolut nici-o ofertă. De-altăci comanda podului în Germania — dacă va fi — se va studia numai după ratificarea păcii.

— Dar la noi, D-le Ministrul, nu se poate face nimic? Fabricile Lemaitre,

Scarlat Vărnay ca prefect în Dobrogea

Subapăsarea știrii triste a morții lui Scarlat Vărnay, îngrijam în gând numele a peste 30 prefecti, timp de 40 de ani de când Dobrogea a fost realitate patriei-mame.

Mai la fiecare an se schimbau cărmătorii dobrogeeni. Nici o mărare dar, o faptelă lor de administrație sunt apa de nelăsiminate; înță bu enorme dări și prestații făcute de populațiunile locale.

Au fost în provincia noastră trei mari prefecti, ale căror nume vor rămânea cât vor trăi și operile ce au săvârșit.

Acopți trei vrednici funcționari ai Statului au fost: Remus N. Opran, cel dintâiu prefect al Constanței, Paul Stătescu la Tulcea, în primii ani ai ocupațiunei și Scarlat Vărnay, pe care îl plăuge acum tot județul Constanța.

Cel dintâiu, Remus N. Opran, autorul, sub marele Cogălniceanu, al legii pentru regulariza proprietății în Dobrogea, dela 1882, a colonizat provincia întregă cu Români; cel de al doilea, Paul Stătescu, a făcut frumoasa rețea de șosele ce întrece în desime orioș județ din țară, fecă locuitorii luerau înzocate zile de prestație de cât erau obligați prin lege; cel de al treilea, amicul poporului, a făcut în județ 42 biserici, peste una sută școli și câteva zeci de localuri de primărie, toate numai cu propriile mijloace ale locuitorilor, toate datorite numai iscusinței și activității sale.

L'am înșoțit de câteva ori la județ, pe când se clădeau, și-mi aduc aminte cu câtă însuflețire vorbea comitetelor comunale, compuse din tot ce avea comuna mai bun și cu câtă hotărâre obliga pe oficialii Statului la executarea lucrărilor rânduice de comitete.

Ce frumos gado astăzi numele lui Scarlat Vărnay pe frontispiciurile tuturor acestor clădiri, în capul celor ce l'au ajutat la aceste mărețe fapte!

La comuna de reședință, Constanța noastră, nimeni din coice s'au ocupat de intervale publice nu va uita că un credit de 300.000 lei, aprobat pentru clădira unei palat administrativ, a stat 12 ani neluatebuintat, până la venirea la

prefectură a regretatului Vărnay, care a făcut în locul „Palatului” cele trei clădiri din Piața gării de astăzi, care deservosa azi justiția și administrația.

Singurul scrupul pe care ilustrul răposat l'a avut în energica-i activitate de românizarea provinciei, a fost în chestia cartierului românesc din oraș, pe care l'a făptuit apoi fostul primar Ioan Bănescu prin anul 1906, exact după 12 ani de corespondență zadarnică cu Bucureștii.

Avos și dreptate. S'au comis atâtea abuzuri și păcate cu distribuira locurilor și lărgirea orașului încât nu și va veni înfire nici după 30 de ani de vedilitate viitoare.

În schimb a lăsat stațiunei balneare Constanța actualul bulevard, Cazinoul și grădina depe malul lui, care fac podobaș României la intrarea dinspre Orient.

Dacă moartea nu l'ar fi răpit din mijlocul nostru, cu siguranță, programul politic ce arborase, în numele poporului dobrogean, de a dărâma tirania neșuferită a actualilor partioi de guvernământ, ar fi cucerit întroaga Dobrogea.

Fie-i țărâna ușoară și memoria eternă.

Petre Grigorescu

Rezultatul alegerilor pentru vechiul regat

Cameră:	
Țărăniști	59
Naționaliști	34
Independenți	33
Socialiști	7
Liberali	103
Progresiști	13
Senat:	
Țărăniști	22
Naționaliști	13
Independenți	8
Liberali	54
Progresiști	4

DOBROGENE

Vădeți, Vești, nu pot contribui la recăderea podului care străbate de apă vreme 7

No, nu, nu. E exactă această chestiune. Nici măcar podul de peste Siret, de la Constanța, nu se poate retace de fabricarea din țara noastră.

D-le Ministrule, vă rog să-mi lăsați libertatea. Dar în parte e foarte explicabilă și trădarea stăruie de spirit și părerea pe care Constanțenii și-o fac asupra tardivității, cu care la noi se soluționează chestiunile de importanță generală. Ce e adevărat din toate zvonurile, ce se colportează asupra injuncțiilor Gălățenilor și Țărănilor în privința recăderii podului?

Nu mă supără întrebarea d-tale. Ai făcut bine că și-ai pus-o și te rog foarte mult să dezmini categoric toate aceste așezări răuvoitoare. Ca toți ne dăm seama de importanța podului și nu interesele locale sunt acelea care conduc la guvernarea unei țări întregi, mărite și bogate cum e Țara-Românească. Poziția trebuie să se facă și cât mai repede, pentru că avem nevoie de el, de Constanța și de multă mișcare comercială în țară.

Dar, d-le Ministrule, a trecut un an de zile și chestiunea e numai în stadiu de proiect tehnic. O să treacă poate doi trei ani și Dumnezeu știe dacă nu o să fim tot așa. Prea sunt grandioase proiectele și prea multă vreme cer să se împlinească.

D-le Ministrule mă asigură, mă consolează. «Problema valutară, mîna de lucru, capacitate de producție»...

Excelență, vă mulțumesc din toată inima. Sunt tânăr și prea de devreme încep să-mi dau seama, că de la un gând frumos și de bine și până la izbăvirea lui trebuie să treacă timp, mult timp și trebuie să ai prea mult răbdare.

D-le Ministrule mi se strînge mîna de placere. — «Și să nu denaturezi ceva din cele ce ți-am spus» — mi spune pare că simbolul d-l Ministrule de Lucrări Publice.

Mă întorc dela vîș și răspund: «Mă puteai controla și dezmini, Excelență», și apoi cereți să ați putea denatura ceva din cele ce mi-am spus?»

Foarte politicoasă ne strîngem mîna ce e-î Șef de Cabinet, Inginer Teodoru.

Horția P. Grigorescu

2 Noiembrie 1919

În ziua din zilele trecute, revenind de strada mizerabilă în care se găsește prăvălia din Medgidia, m'am prezentat d-lui ajutor de Primar să-î scriu înțelegându-mă să se scrie pentru mînașterea țării și țării.

ȘTEFLIADA

Poziție verde de trifoi*
Chică-mă Frașino
Iar Constanța de război
Dau banc la Cuzino
Tu lovești și tot în strigi
Numai un franc baia
Am ajuns zău la covergi
Beznă-i la Păpuia
Am să intra în Parlament
Bă călăi Boborai
Cheiner tip un piperment
Lasă fâ faliorul
Pun picioarele în lighian
Scriu parol cu capul
Sapte porți de calcan
I-am trîntit profapal
Eu mă răd de grămădici
Mă sagramă Banca
Uită-te la bernavici
Vivat treanca-flanca!

*) Cu punctuație proprie.

De vânzare cinci cai, doi mânji, o căruță, o trăsură «Victoria» cu canoac, un doacar, o căruță rusească și două perechi hamuri. A se adresa d-lui Gh. Cordescu, str. Cantacuzino No. 11, Constanța.

ȚARANI

Ținuteți pentru totdeauna la stălpul mișcării, pe D-r GHEORGHE BARZANESCU, GHEORGHE POPA-Peștea, NICOLAE POPA, frate-său NIȚA MANOLESCU, dela Turcurmurat și Avocatul N. D. CHIRESCU.

Aceștia v'au trădat, după ce v'au sărutat, — ca și Iuda pe Christos. Intrebați-i, oriunde îi veți întâlni: Pentru ce au venit și de ce au plecat din mijlocul vostru? Și fiindcă vor ținea ca neamul, întoarceți-le și voi spatele, pentru totdeauna. Scuipându-i, le veți face prea mare cinste!

DUPA ALEGERI

Rezultatele din Dobrogea.

Alegerile din urmă, nu au dat numai rezultate neașteptate în toată țara ci și o indicațiune de ura ce e nutrită prețutindenea împotriva partidului liberal. Dacă opoziția întreagă ar fi participat la alegeri, marele și istoricul partid al băncilor și comteresărilor brătieniste nu ar fi obținut nici o zeclme din locurile din Parlament.

Acelaș fenomen a fost înregistrat și în Dobrogea: La Tulcea, liberalii abia au putut obține un loc la Camera, mulțumită persoanei d-lui Drăghici, un tânăr meritos, cinstit și muncitor; chiar în aceste condițiuni d-sa abia a putut reuși în virtutea dreptului minorității.

A fost declarat alesă la Camera lista partidului țărănesc și muncitor în frunte cu d. avocat N. Georgescu, iar la Senat lista independentă cu d-nii Ștefan Bors și Brutus Cotovu. La Constanța, cu mari greutate, cu falșuri dovedite, cu toate mijloacele de corupțiune, liberalii abia au putut lua patru locuri la Camera și nici unul la Senat.

D. Roman a reușit ca dizident la Camera, unde conservatorii progresiști au câștigat două locuri și câteși trele în matural corp. E un succes real acesta, care n'are a se atribui însă, de cât unei propagande bine susținute și simpatiiilor personale ale d-lui dr. Pilescu, șeful grupării. Orce altă semnificație ar fi greșită și s-ar putea înălțura dela primul examen al situațiunii.

La Bazargic s-au practicat lucruri, asupra cărora din considerațiuni lesne de înțeles trebuie să trecem cu tăcere. În locul Bulgarului de pe lista literală — i-am putea foarte bine zice „guvernamentală” — a reușit d. Panaitescu din Constanța, candidat pe lista socialistă, care nici n'a călcat prin localitate. D. Pangrati a eșit la limită. La Siliștra au reușit cartelele lista liberale cu aceea a partidului cetățenesc în frunte cu d. Tașcu Pucerea.

Dezastrul liberal dela Tulcea.

Retragerea d-lui I. Atanasie din capul liberalilor tulceni a avut, se vede, consecințe. Inexperiența d-lui Șerban și anumite legături ale d-sle în localitate, morgan d-lui Comșa, putrefacția fiziologică a d-lor Elefterie Niculescu și Panaitescu, îndrăzneala d-lui Mavrodi, — impus dela „Centru” — nemulțumirile cetățenilor, distruși de război și purtați cu minciuni, sunt atâtea cauze care au agravat urmările absenței fostului șef al partidului liberal dela Tulcea.

Zăzani liberale la Constanța.

Alegerile din urmă cu rezultatele lor au atârnat o sumă de patimi vechi în sânul liberalilor din localitate — patimi pe cari noua șefie a d-lui Andronescu a avut un moment pretențiunea să le cocologască. Prevăzându-se mai dinainte căderea majorității candidaților brătienști, fiecare a căutat în parte să-și asigure o majoritate relativă. A fost o „lucrătură” pe toată linia: Onorabilii Alimăneștiano și Pauș Dobrescu au operat prin poliție și unii funcționari administrativi superiori; o serie întreagă de buletine votate cuprindea numai aceste două nume, celelalte toate fiind șterse. D. Marcel Opreanu a pus punga la bătaie și toată influența unchiului Al. Constantinescu, „fost și viitor ministru”. D. Nae Roșcuț a putut reuși numai grație numeroaselor sale relațiuni de familie. Cei păcăliți având motive să fie deci furioși, au provocat căderea întregii liste liberale la Senat.

Pârleala onor. Chirescu

În rândul acestora intră și faimosul Chirescu, care a părăsit în ultimul moment lista țărănească spre

aștepta afară. În două gării, cu picușorile în cerul special al Medgidiei. În a cet timp însă „favoriții” sau cei cari ocoleș pe la intrarea magaziei, se preumblă în voce pe peron. Intrebăm pe d. șef: nu ar putea d-sa reglementa astfel ca toți călătorii să poată trece pe peron? Așteptăm. Ar fi o măsură din cele mai bine-venite.

Alegerile. — Au eșit opariji liberali din aceste alegeri. Candidatul liberal medgidian, d. C. Golea, a căzut cu deplin succes, cu toate că a fost votat de aproape toți concetățenii săi. Bun, rău cum era, Medgidia vrea să-și aibă și ea reprezentanți în Parlament. S'a întâmplat însă altfel, fiindcă liberalii din Constanța i-au jucat festa.

Alegerile s'au trecut în liniște, afară bine-înțelese de „onorabilele” ieșiri ale d-lui Voiculescu, agentul electoral.

Propaganda pentru anularea voturilor a fost foarte vie, și chiar gârziile au făcut-o. Aceștia la Camera; pentru Senat se prevede o luptă mai violentă, căci în nașdejdea de a micșora cât mai mult numărul deputaților liberali, avrescanti dau concurs fălș progresiștilor.

În localitate se așteaptă cu mare nerăbdare să se vadă atitudinea d-lui Golea după căderea d-sale: va veni din nou la primărie, sau va fi confirmat tot d. Oancea? Putea-vă candidatul la deputăție căzut, să s'ia cu totul retras de viața politică? Desigur că nu, și atunci va trebui să vie la primărie; iar dacă nu va veni, înseamnă că nu dorăște luptă, și atunci de ce-și mai pasează candidatura?

Partidul sinucigașilor politici îl așteaptă cu ușile deschise.

Intorsătura d-lui Berea

Una din cauzele care au determinat succesul marghilomaniștilor la Senat, a fost schimbarea de față la trepădușului averescan din Constanța, Berea, urmat de credincioșii săi agenți, cari, în zorile zilei de alegeri, s'au înfășiș în diferite centre electorale, aducând țărănilor „un ordin al Generalului Averescu de a vota Steagul” — semnul distinctiv al conservatorilor progresiști.

Svonindu-se că pentru manoperta aceasta s'ar fi încasat douăzeci de mii de lei, d. comandor Toescu, cu asentimentul tuturor partizanilor cari se credeau trași pe sfoară, a convocat un „Consiliu de reformă” în fața cărora d. Berea aducând cuvântul de onoare al d-lui dr. Pilescu că a lucrat pe gratis, a fost absolvit.

D. Berea, care, ar fi fost mai frumos să fie achitat pe propriul său cuvânt de onoare nu trebuie să uite că „femeoa Cesarului n'ar trebui nici măcar lămurită”.

Dizolvarea Consiliului de Constanța

Tot ca o consecință a alegerilor din urmă, se dă și apropiata dizolvare a Consiliului comunal de Constanța, care se va putea produce prin demisiunea numai a unuia din membri, aproape jumătate din aceștia fiind deja demisionații sau decedați.

E o întrecere acum între d-nii Andronescu și Berberianu — ale căror relațiuni în ultimul timp sunt încordate — cine s'o ia înainte cu demisia, pentru ca să poată figura în viitoarea... comisie interimară.

Block-notes.

CORRESPONDENȚA „DOBROGII JUNE”

Medgidia

Dela gară. — Citim în „Zbînda”: «Porțiunea de linie Ester-Hamangia, de pe linia Medgidia-Tulcea, a fost deschisă pentru traficul local de călători, bagaje și mărfuri în vagoane complete», etc. etc.

Pentru lămurirea călătorilor însă, dăm câteva lămuriri. Trenul acesta Medgidia-Hamangia, merge „după cum bate vântul”, sau după cum le place d-nilor controlori. Așa zilele trecute trebuia să se formeze o garnitură de vagoane 25 vagoane, fiind mixt, și avea plecarea după sosirea trenului de București în gară. Cum însă un domn controlor era în Medgidia, și cum d-sa era foarte grăbit, a dat ordin să pornească trenul fără să mai aștepte pe cel de București, și numai cu vagoanele de persoane. Zis și făcut. Se înagă mașina, se dă semnalul și pleacă. Iar când trenul eșia din stație, tocmai atunci intra și cel de București. Bieșii călători pentru Hamangia a trebuit să poposească în Medgidia 24 ore, pînă tracă d. controlor a binevoit să plece cu 4 minute mai de vreme.

„Zbînda” ar putea spune și acest lucru.

Alta pentru d-l șef al stației Medgidia-Nord. Intrarea pe peron se face pe oșă săli de bilete și pe porțița din partea stîngă a gării. La ambeta intrări sunt postate sentinșle, pentru a nu lăsa trecera, iar călătorii — cari nu mai facup în sala de așteptare — sunt nevoiți să

ADMINISTRAȚIA ÎN DOBROGEA.

PERCEPTORII

Printr'un Memoriu adresat Ministerului de Finanțe, Perceptorii Fiscali și Agenții de urmărire din Dobrogea își expun situația precară și cer îmbunătățirea soartei lor.

Subsemnații Perceptori fiscali și Agenți de urmărire din Dobrogea, îndemnați de modal binevoitor cum ați orocant și rezolvat cererile tuturor categoriilor de funcționari și cetățeni din regat, îndrăznim să supunem la dreapta judecată a excelenței voastre justa noastră plîngere și o rezumăm după cum urmează:

I. Răspunzând glasului conștiinței noastre și chemării înaltului nostru guvern și apreciind necesitatea misiunii noastre, am părăsit slujbele ce obținem prin Moldoava sau înțeleșturile la care ne dădusem, și ne-am însoțit în Dobrogea revăzându-ne ocupațiunile ce avusesem înainte de războiu. Cu noi ne-am adus și familiile și arhivele Perceptorilor.

Ca toți că la plecarea noastră ni-s'a promiș ca are să ni-se restituie cheltuielile făcute cu transportul, totuși nici până astăzi n'am fost achitați, și am înalțat la timp conturile însoțite de actele justificative, iar astăzi ni-se comunică că d-voastră ați oprit orice achitări de acest fel.

Astăzi plata acestor sume constituie pentru noi nu numai un drept dar și o necesitate rară de care niciodată nu ne-am mai putea veni în fire, căci toți am fost forțați de lipsă să facem împrumuturi nerose.

II. Scumpetea de astăzi atât a alimentelor, cât și a necesitelor de cancelarie, și nu mai puțin a mijloacelor de transport, nu ne mai permite să putem face față cheltuielilor cu minima sumă de 30 lei care chiar și în timpurile normale era destul de redusă și insuficientă.

III. Din Ianuarie 1919 încotace noi Perceptorii fiscali din Județul Constanța am venit fiecare cel puțin de câte două ori pe lună la repediția administrației financiare de unde am ridicat sumele necesare pentru plata carnetelor de ajutor dela „familia luptătorilor” și acouturile din despăgubiri. La Constanța de multe-ori stăm câteva zile până terminăm lucrările pentru care eram chemați, caoace necesita cheltuieli de câteva sute de lei cu transportul, hotelul și masa, iar aceste sute reprezenta întregul nostru modest salariu lunar cu spor cu tot.

Din această cauză astăzi toți, dar absolet toți, suntem datori sume falusoase, ciki altfel nu am fi putut face față nevoilor urgente.

Și, din nenorocire pentru noi, în județul nostru, Constanța, totul fiind distrus și ruinat, iar semănături din lipsă de vite și unele nefăcându-se decât foarte puțin, starea această nenorocită va mai dăruși cel puțin până la vara viitoare.

Pentru ca să nu ni-se aducă fel de fel de acușajii, ca, lipsa de patriotism, desertare dela datorii sau alte, cu vâlnă durere în inima și cu tot reu-

COFETĂRIA NAE POPESCU

Medgidia
Prăjituri de tot felul, savarine, plăcinte, bomboane, lăurisecuri, lăgururi, cognaciuri, romiș, pișcoturi, comnaci, etc

Informațiuni

Nădăduim că anul acesta „Societatea Studenților Dobrogei” să și dea drădăreșcă alăduirea și să pornească pe drumul ce-i are ca fîntă.

D. Vicinț Veltter, a fost revocost din funcțiunea de primar al orașului Babadag.

Încă o victimă „a dreptății” partidelor și bunătății prietenești.

În urma împărțirii vitelor la Medgidia și având în vedere faimoasa tragere la sorți, corespondentul nostru ne-a făgăduit pentru numărul viitor o cronică intitulată: „Buzunarul miraculos al d-lui primar”.

Marioara Luca
Constantin Dumitrescu
Cășătorii
8 Noiembrie 1919
Beurești

„UNIVERSALA”

— SOCIETATE ANONIMĂ —

Comerț. Industrie. Mașini agricole

BUCUREȘTI, Str. PARIS No. 4 bis

Șeștele: Brăila și Constanța

PROSPECT

Adunarea generală extraordinară a Soc. Anon. „Universala” a decis sporirea capitalului social dela lei 1.000.000 la lei 5.000.000 prin emisiunea a 8000 acțiuni la purtător a 500 lei valoarea nominală fiecare.

2000 acțiuni se oferă vechilor acționari, în proporție de una acțiune nouă, pentru una veche pe cursul de 500 lei bucată.

3000 acțiuni se rezervă caselor engleze și francoze ce reprezentăm. Pentru restul de 3000 acțiuni se deschide subscripția publică reductibilă pe cursul de lei 700 bucată din cari 250 lei pentru fondul de rezervă.

Consiliul de Administrație va face repartiția acestor acțiuni. Din valoarea acționariilor se va selita la subscriere 40 la sută, restul urmând a se depuna la cōrora Consiliului de Administrație.

La subscriere se va depuna și lei 10, de fiecare acțiune pentru cheltuieli de emisiune.

Noii acționari vor avea drept la dividendu cu începore dela 1 Ianuarie 1920.

Subscripția începe la 1 Noembrie 1919 și duronă până la 10 Noembrie 1919.

Consiliul de Administrație își rezervă dreptul de a închide subscripția și mai înainte.

Subscripția se face la: Sediul Societății în București str. Paris No. 4 bis;

Banca Sindicatului Agricol, București Calea Victoriei 30. La Banca Românească Constanța și la Sucursala Societății Universală str. Caroli 51.

Consiliul de Administrație.